

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۸/۱۰

پوهاند محمد بشير دوديال

د افغانستان د خپلواکي د تر لاسه کولو د سلمې کليزې په مناسبت لومړۍ برخه

وروسته تر استقلال څخه په افغانستان کې اقتصادي اوزیرنایي چارې:

سریزه:

خپلواکي یواځې د هغې د معنوی ارزښت له مخې نه، بلکې له دې پلوه هم د درناوی او ارزښت وړ ده چې ملتونه په خپله او خپلې خوښې سره سم د تعالی او ترقی په لوري گامونه اوچتوي. خپلواکي لوی نعمت دی. افغانانو ته خپلواکي ډیر اوچت ارزښت لري. په خپلواکي کې د ولسونو خیر- ښیگنه عمرانی چارې، دتعلیم وده، ملی رفاه، بین المللی حیثیت، ملی غرور او نور مادی او معنوی امتیازات او ښیگنې خوندي کیږي. افغانستان له نن څخه سل کاله مخکې، یعنی په ۱۹۱۹ کې د غازي امان الله خان په مشرې او زموږ د نیکونو دبیساری قربانی او فداکاری په برکت خپلواکي تر لاسه کړه. د خپلواکي تر لاسه کولو یواځې سیاسي اړخ ندرلود، بلکې له خپلواکي سره سم، په هیواد کې گڼ شمیر اصلاحات، لوی ریفورمونه او ملی شعور کې ژور تحول هم راغی. د استقلال په گټلو سره د هیواد نجونو ته دتحصیل زمینه برابره شوه، د افغانستان ښځې له خپلو حقه حقوقو څخه خبرې شوې، اداري بنسټونه ورغول شول، په تجارت او مالی چارو کې لوی تحول راغی او هیواد ته نوی فرهنگ، تکنالوژي، علمی مرکزونه، مطبوعات، عامه خدمات، فابریکې، اقتصادي پلانونه او برنامې معرفی شوې. غازي امان الله خان وروسته تر استقلال څخه لویې اقتصادي پروژې پیل کړې، د لومړي ځل لپاره د ریل پټلۍ، د راډیو دستگاه، دبریننا د تولید پروژې، د مخابراتو، ټیلفون او مراسلاتو عصر سیستم، دنجونو دتعلیم او باسواده کولو پروگرامونه او د گمرکي چارو سمون پیل شو. جنسی مالیه لغو او په ځای یې نقدی مالیات وضع کړل. دغه اقدام هم د ټولو مالیه ورکونکو لپاره او هم د دولت لپاره څو اړخیزه گټور و، همدارنگه د تجارت او د سرمایهگذاري، له منابعو څخه د استفادې، بودجی جوړونې، بهرنیو هیوادو سره قراردادونو، د داخلی تولیداتو، د ترانسپورتی شبکو د پراختیا، د اوبو د بندونو، ترانزیت، کاني توکو، د افغنی د ارزښت د ساتنې او نورو برخوکې ژور ریفورمونه راغلل. د دغو اصلاحاتو بهیرد تیرو سلو کلونو په بهیر کې خپل ارزښت ساتلی دی. د افغانستان نوی نسل ته په کار ده چې له تاریخ څخه ښه زده کړه وکړی او له تیرو تجربو څخه د یوې پانگې په توگه کار واخلی. موږ باید د راتلونکو موفقتونو د تر لاسه کولو لپاره پخوانی تجارب او د تاریخ لوست مخې ته کیږدو. د استقلال له گټلو وروسته، د غازي امان الله خان له خوا شروع شوی هغه مترقی او روښانه څبرکی چې

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۵

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پټه له موږ سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

د گران هیواد، افغانستان نیکمرغه راتلونکی یې تضمونوله؛ ندی بشپړ شوی، هیله ده چې اوسنی نسل به دغه ناتمام څپرکی بشپړ کړي. په دغه مقاله کې د هیواد د استقلال د سلمې کلزې په ویاړ له استقلال څخه ورسته په ریفورمونو باندې بحث او څیړنه شوي ده.

د امانیه دورې ریفورمونه:

د امان الله خان حکومت د استقلال له اعلان او له انگریزانو سره د خپل حساب تر پاکولو وروسته، کورنیو اصلاحاتو باندې لاس پوری کړ. د افغانستان خلکو سره د پرمختګ هیله وه. ډیر په کلکه یې د دولت ملاتړ وکړ او ټولو ریفورمونو ته یې په عمل کې ښه راغلاست ووايه. لکه هغسی یې چې دافغانستان پټمن ولس له انگریزانو سره په خپل سرو مال باندې هڅې وکړی، همداسی یې هم د نوی معارف د خپرولو. په خپلو مالیاتی ورکړو او په څو روپیو کې د څو پیسو اعانی په ورکولو سره چې د معارف اعانه بلل کیده برخه واخیسته او د سرکونو په غځولو کې په خپله خوښه حاضر شول او له نویو صنایعو او نوی نظام څخه یې په کلکه ملاتړ وکړ آن دا چې د هیواد ښځو په هیواد دننه ښوونځیو ارشاد النسوان د جریدې په خپرولو د ښځو د ملاتړ ټولنی په جوړولو او نورو چارو کې برخه واخیسته. په عمومی توګه خلکو په دغو ټولو نا آشنا ریفورمونو کې پرته له هیڅ تعصب، زور، دود پالنې او کوم منفي غیرګون څخه، له خپل ځوان دولت څخه ملاتړ وکړ. په دی توګه پاچا وکولای شول چې خپل ریفورمونه په لومړی پړاو کې له ۱۹۱۹ څخه تر ۱۹۲۴ پوری په بریالیتوب او زوروتوب، د خارجی دسیسو او ارتجاعی قوتونو له مخالفت سره سره تطبیق کړی، خو د ریفورم دوهمه مرحله چې له ۱۹۲۷ څخه وروسته زور ورباندې واچول شو، د هغو د ډیرو لویو ګټورتویونو سره سره په نطفه کې شند کړل شول. دا ځکه چې هغه مهال ولس د فکری نیوغ، له رویتیا او وښتابه او د عصری ریفورمونو سره د آشنایی له پلوه له خپلې زمانې څخه وروسته و. له بلې خو مکار او حیله ګر دښمن په کمین کې و. استعمار لا هم نه غوښتل چې افغانستان د ترقی په لړوي ګام اوچت کړي. استعمار غوښتل چې د افغانستان هغه ځوان او مترقی دولت چې هم یې دوی ته ماتې ورکړی او هم یې د دوی نړیوال تکبر له خاور سره برابر کړی دی، بیرته معدوم او دغه هیواد بیرته د تیاري او وروسته پاتيوالی کندي ته وغورځوي.

ارتجاع او استعماری قوتونو د ولس له صداقت، اسلامی پاکو احساساتو، ساده او بی الیسه تفکر څخه ناوړه استفاده وکړه او د همدوی په واسطه یې د دوی مترقی دولت له پښو وغورځاو او همدوی یې د ریفورم په مقابل کې ودرول. د امانیه حکومت د اصلاحاتو دوهم پړاو په وړاندې یو شمیر روحانیونو او فیودالانو مخالفت وکړ. دغه مخالفت د بهرنیو هیوادونو دسیسه او مداخله وه، دا سمه نه ده چې مور ووايو چې امانیه نهضت د ولس نه خوښید، بلکې واقعیت دا دی چې عامه اذهان د دغه نهضت په وړاندې په ناوړه توګه تحریک شول. خو په واقعیت سره باید ووايو چې دا ډول قضاوت، چې د اصلاحاتو ناکامی یې د افغانستان یواځې او یواځې د ملت جمود او تعصب بللی هم سم نه دی، په واقعیت کې د افغانستان خلکو لکه د هری بلی ټولنی په شان غوښتل، چې ترقی وکړی، اما دلته تحریکات او ناوړه نیتونه وو. د افغانستان تاریخ دا نه رابښی چې د افغانستان خلک دی په هیڅ دوره کې د تمدن او فرهنگ په وړاندې دریدلی وی او یا دی مثلاً د خپل استقلال د ناجي په مقابل کې چې د فابریکو، د وسپنی د پټلی، مدرسې، ورځپاڼې تخنیک او علم او فن عصر ته یې معرفی کول، د هغه د مترقی پلان په وړاندې ودریږی. لکه هغسی، چې یې د محمود غزنوی پر مهال دا کار نه وکړی، د استقلال له ګټلو وروسته هم د ترقی او فرهنگ په ضد نه دریدل. دپړدیو د تحریکاتو تر څنګ دلته یو بل عامل هم موجود و چې هغه د یوشمیر چارواکو بیعدالتی، له ولس سره ناوړه چلند او عدم صداقت و. البته غازی امان الله خان په خپلو مامورینو ډیر باور کړی و، حال دا چې یو شمیر یې صادق او هیوادپال نه و. په ډول ډول دسیسو سره ځوان پاچا ته د شکایتونو د رسولو مخه نیول کیده او حقایق ورڅخه پټ ساتل کیدل، نو ځکه لکه هغسی چې زموږ د خلکو پاڅون تل د ظلم او خیانت په وړاندې و، نو دا وخت یې د بهرنیو مغرضو کړیو د تحریک ترڅنګ د ظالمو چارواکو په وړاندې هم پاڅون پیل کړ، یعنی هم بهرنی مداخلی او هم تر یوې اندازې داخلی نارضايتی موجودې وې. که نه په لومړي سر کې ولس یعنی همدغو خلکو په امانی دوره کې له خپلې بیوزلی سره سره سرکونه جوړ کړل او ښوونځي یې ورغول او د معارف خپراوی ته یې اعانه ورکړه او خپلو مالیاتو کې یې زیاتوالی ومانه. د پکتیا خلکو د هغه وخت د جرایدو په شهادت په خپله سپور جواری خور، خو په خوست، ګردیز، زرمټ او ځمکنیو کې یې د څلورو ښوونځیو لپاره ۷۵ زره افغانی ټولی ټولی چې دا په هغه وخت کې ډیری پیسې وې. دغو ښوونځیو ۴۰۰ زده کوونکی یې لرل. د کندهار هټیوالو پخپل لګښت ښوونځي جوړ کړ، په کابل کې یوه ورځ ملکي ټریا په نړۍ کې د ښځو د ترقی په هکله خبری کولی او د افغانستان د ښځو وروسته پاتی حالت یې بیان کړ ښځو دردناکه ژړا وکړه او ۵۰ تنو ښځو سمدستی ځانونه د معارف چوپړ ته چمتو او د نجونو د لومړنی ښوونځی بنسټ یې کښود. ملکه دومره خوشحاله شوه چې پخپله یې د مستوراتو د ښوونځی د مفتش دنده په غاړه واخیسته (۱۲۹۹- مرغومی)

په دی ترتیب سره گورو چې د افغانستان د اړ- دور او اغتشاش علت هم د بهرنیانو مداخلې او هم د دولت په ناوړه اداره او د دولتی مامورنیو په بی کفایتی کې و چې هره مهمه، حیاتی او سپیڅلی دنده یې د رشوت او خیانت په ناولتیا ککړه کړی وه. دڅپګان خبره دا وه چې مهربان او رعیت پروره پاچا ته دغه مسایل نه رسول کیدل. یعنی ته په نږدې

کسانو کې صادق کارکوونکي کم وو. همدا لامل و، چې پاچا او دولت د خپلو خلکو له ملاتړ څخه بې برخې شو او نور نو يواځې پاتې وو نو دا وخت بهرنی دښمن د خلکو له دغې عمومي نارضايتي څخه غلظه گټه پورته کړه او ارتجاعی اقلیت مسلوب الحقوق قوت يې چې د دولت او ريفورم په دښمن باندې بدل شوی و، ډگر ته رادننه کړ، چې دوی د خرابکاری له لامله دولت راوپرځيد، کله همدغه مخالف قوتونه او بهرنی دښمنان لا موجود او فعاله و چې دولت د خلکو په ملاتړ دواړو ته ماتې ورکړه او پر مخ ولاړ. د هغه مهال خوش باوره جرايدو د کنټل لارنس، جونز (بغدادی پير) او نورو گوداگيو د جادویی ځواک په هکله يادونې وکړې، خو هېچا دغې خبرې ته ډير پام ونه کړ. دا ځکه چې پاچا امان الله خان يو صادق او په زړه پاک شخص و، ده په خپلو مامورينو، ولس، گاونډيو، سفارتونو او وزيرانو ډير اعتماد کړی و، خو پورته يادو شويو ستونزو د عالی او مترقی ريفورمونو د نړيدو زمينه برابره کړه او د بهرنيو جاسوسی لاسونو او کورنيو ارتجاعی ځواکونو لپاره يې لاره هواره کړه. که دغه دسيسې نه وای د استقلال د گټلو او د هيواد د ترقی لپاره زموږ د نيکونو قربانی او د مترقی پاچا امان الله خان هلي ځلي نه هدر کيدلی. دلته به د استقلال له بيا گټلو روسته يو شمير ريفورمونو باندې رڼا واچوو:

له استقلال تر لاسه کولو وروسته عمراني، مالی او اقتصادی چاری

وروسته د استقلال د بيا تر لاسه کولو څخه، دافغانستان ځوان مترقی او وطنپال پاچا ډير ژر د هيواد د رغاونې او عصري کولو په خاطر کلکه ملا وتړله. راز راز ريفورمونه يې پيل کړل. د ده ريفورمونه له سياست او حکومتولۍ څخه شروع، بيا يې ټولنيز مسايل او وروسته تر هغه يې اقتصادی برنامې او پروگرامونه تر کار لاندي ونيول. لومړنی اقدام يې ټولنيز عدالت ټينگول و. پاچا په دې باندې باوري و چې د سياسي استقلال ترڅنگ اقتصادی استقلال يو ضروری شرط دی. غازی امان الله خان دخپلو مترقی پلانونو په اعلانولو سره د ملت په زړونو کې خای ونيو او ټول ولس يې تر شا ودرید. شاوخوا نور هيوادونه هم د ده له اصلاحاتو څخه اغيزمن شول، په ترکيه کې ريفورم مستقیماً د پاچا امان الله خان د درایت او تدبيرونو څخه متاثر و، له مصر څخه تر هند پورې د خپلواکي غوښتنې او استقلاليت احساسات په څپو شول. د هيواد دننه د ژوند په ټولو ډگرونو کې مثبت بدلون راغی. دغه بدلونونه په دوو پړاوونو (مرحلو) کې څير لای شو:

امير امان الله خان په لومړی پړاو کې د خپلو اصلاحاتو په تطبيق کې ډير گړندی او پوره بريالی و او هغه دا چې د ملت د اکثريت بزگرانو، شپنو او پېشه وړانو په وړاندې يې پخوانی درانه بارونه سپک کړل. جنسی جبری ستونزمن ماليات، د آذوقې خريداری، د غلي حواله کول اجباری اذوقه رسول، ډيرو زياتو پړاوونو ته د دولتي مالياتو د راټولولو اجاره داری، د ماليه ورکوونکي او ماليه اخيستونکي تر منځ د فيودال او ملکانو واسطه، د قریه داری زور تشکيل، د ناشميرل شويو څارويو د مالياتو اخيستل، اجباری کار او بيگار، له پېشه ورو او صنعتکارو څخه د بازار بيلابيل ټکسونه، مریې (غلام لړل) او نور يې ټول منع کړل. د ځمکې ماليات په نغدي بڼه وړول شول او ټول ماليه ورکوونکي په سيده توگه پرته د ملک او خان له مداخلې او ناجايزې استفادې څخه، د دولت له مالی دفترونو سره وتړل شول دولت خپل ټول ضرورتونه په نغدو پيسو، په شفاف ډول او په خپل زړه پيروي. د څاروی روزونکو څاروی هر کال شميرل پيل شول او د هغو د موجوديت له مخې به ماليه اخيستل کيده او د دی موخې لپاره يو جلا قانون چې (قانون مواشی) نوميد، جوړ شو. د لومړی ځل لپاره د رسمی ارقامو عصری ثبت او د احصایې سيستم مروج شو. په کابل کې د مالیې د اداراتو د چارو د تنظيم په خاطر د اصول دفتر بنوونکی پرائيسټل شو چې مدير يې مرزا مجتبی خان و او د دغه بنوونکی فارغان به د هيواد د مالیې وزارت په مامورينو کې گومارل کيدل. له دغه اقدام څخه موخه دا وه چې عامه مالی چارې په بڼه او شفاف ډول مدیریت شي. په همدې خاطر د افغانستان د مالی مدیریت او د عامه

مالي چارو د نظام په تاريخ كې دا مرحله يوه بيساري رڼه او د تحول دوره گڼل كيږي. د دغه نيك اقدام او سنجول شوي كار د هيواد زري حسابي چاري په يوه نوي عصر سيستم باندې واړولې چې بشاري بڼه يې غوره كړه. غازي امان الله خان په دې باندې ښه پوهيد، چې د افغانستان مهم توليدات او پيداوار كرنيز محصولات دي. يعني مالداري او كرنه تر هغه وخت پوري د افغانستان په اقتصاد كې مهم رول لري، تر څو چې نوي صنايع په پښو ودريري، نو له همدې امله د كرنې مامورينو او د مالياتو د تحصيل لپاره په ۱۹۲۳ م كې يو شمير قوانين جوړ او وضع شول. د مسلکي، ماهرو او ورزیده حکامو د روزنی په خاطر په مرکز کی د حکامو ښوونځی جوړ او فارغان یی سیمه ییزو ادارو کی مقریدل او د حکامو او مامورینو د دندو قانون یی جوړ او د ادارې د تنظیم چاری یی په ۱۹۲۲ کال کی سمبالی کړی. دا د هيواد اداري سيستم كې تر ټولو يو عصري اصلاحي قدم و. له دې څخه يو كال مخكې يې د تشويق صنايع په نوم قانون پاس كړی و چې د مالياتو د ريفورم له طريقه يې د صنايعو وده هڅوله. همدارنگه د توليداتو د هڅونې په خاطر يې تقاوی وضع كړه سره له دې چې د دولتي املاكو د پلورنې قانون په ۱۹۲۳ م. كال كې د ځمكو د له لاسه وتلو او د بزگرانو د زيانمن كيدو لامل شو او له بلې خوا يې خصوصي ملكيتونه پياوړی كړل، خو بيا هم يو قانون جوړ شو او موقوفه اراضي هم لا دمخه له منځه ولاړل. سوداگري هم پراخه شوه بې شميره د هيواد دننه كمركونه راكم كړل شول د دغو ټولو ريفورمونو په پايله كې د پانگوني اندازه زياته شوه، د داخلي توليداتو په برخه كې پرمختگ كړندی شو او د سوداگريزو معاملاتو لپاره شرعي محكمې جوړې شوي او يو شمير تجارتي شركتونه لكه تنويرات شركت، موتورز شركت، درمل، رفقای افغان، اتحاد افغان، قمر، ضيا او جرمني شركتونه او د شوروی تجارتخانه او نور جوړ شول د انگليس له دولت سره يو سوداگريز قرارداد لاسليك شو. د بهرنی سوداگري د ښه تنظيم په خاطر، د افغانستان سوداگريز استازی قونسل او وكيل التجاره د افغانستان گاونډيو هيوادونو كې وگومارل شول او سوداگريزې چارې يې اسانه كړې. دولت هم ملي تجارتي موسسات لكه امانيه شركت او ثمر شركت او نور جوړ كړل. په دې ډول سره ويلای شو چې په هغه وخت كې امانی دولت په ډير ښه او سنجول شوي ډول سره د خصوصي او دولتي (عامه) سكتور ستراتيژي طرح كړی وه. دغې ستراتيژي د پانگوني لپاره ډيره مساعده زمينه برابره كړه. پانگونه په اقتصاد كې يو اساسی بحث دی. له دې امله چې تر دې مهال پوري په افغانستان كې د اروپا پانگه نه وه راغلی خو ورو ورو له افغانستان سره د اروپا سوداگري مخ په زياتوالي وه. سره له دې چې دغه ډول سوداگري د داخلي صنايعو د پرمختگ لپاره دلرو وخت لپاره خنډ شوه دا ځكه چې د هيواد اقتصاد په ډير لومړني حالت كې او وروسته پاتې و، خو وروسته يې ډير ښه نتايج لرل. دغه ډول د ركود لنډه مرحله هر هيواد تيره كړی ده. له دې امله چې تر دې مهال پوري زمور مملكت كومي فابريكي، باتجربه او پاخه كارگرا او د وسپني پتلي نه لرل، نو ځكه امانيه دولت په دې لټه كې شو چې افغانستان ته فابريكي او د وسپني پتلي راوړي او د ۱۳۰۷ كال په لويه جرگه كې يې دا خبره توضيح كړله چې دولت د الوتكو د ترميم د يوې فابريكي په لټه كې دی او له موجوده د فابريكي پرته به يوه بله نوې فابريكه هم د سپينو باروتو د توليد لپاره جوړه شي. په افغانستان كې لومړني باروت جوړوونكی تركي متخصص رضابيك و چې د لومړني نړيوالی جگړې د كلونو په ترڅ كې دلته اوسيد او سپين باروت يې جوړول دغه شخص په ۱۹۲۱ م كال ومړ او پاچا په خپله د هغه په جنازه كې گډون وكړ د هغه يو شاگرد فيض محمد نومی د دولت له دوو فرانسوي او جرمني شركتونو سره يو قرارداد لاسليك كړ چې د هغه له مخې به په لسو كلونو كې د وسپني پتلي له جنوب څخه تر شمال پوري و غول شي. د دغه كار د سروی لپاره څلور تنه فرانسويان كابل ته راغلل او بيا له دې ځايه كندهار ته ولاړل، تر څو د وسپني د پتلي دپروژې لپاره كار پيل كړي.

له نن څخه تقریباً سل کاله مخکې د افغانستان ریل گادی

همدارنگه د تیلیفون او تلگراف د لین د غولو چاری له مرکز څخه تر ولایتونو پوري پیل شوی په پغمان، جلال آباد او کندهار کی د بریښنا په ستیشنونو باندی کار پیل شو. د څرمن جوړولو باروت جوړولو سمنتو او گوگر جوړولو

د پاڼو شمیره: له ۴ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنی د لیکنیزې ښې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

فابریکو ته بریښنا ورسول شوه د موټرو د ترمیم، د پرزو جوړولو، صابون جوړولو، عطر، تار جوړولو او رخت اوبدلو، ترکانی او یخ جوړولو فابریکی او د پومبی د غور ایستلو ماشینونه په کندهار، مزار او هرات کی جوړ او ودرول شول. په همدی ډول د لاندنیو فابریکو جوړول هم په پام کی ونیول شول: قندسازی، نساجی، د نخی او جیم توکرانو جوړولو فابریکه، د تتی جوړولو فابریکه، د میوی ساتنی فابریکه، د کوچ او پوخی جوړولو فابریکه (دلیناتو د پروسس دستگاه)، د تیل خاک فابریکه او د کابل - مزار - شوروی اتحاد او ایران او ترکیی تر منخ د هوایی ډاگ د چارو پیل کول، د غزنی د سراج او بند غازی د اوبو بندونه جوړ شول، د ځمکنیو د اوبو بند تړل او د نهر رزاق بشپړول هم تر لاس لاندی ونیول شول. امانی دولت د جرمنی له هیواد څخه د کاملته الوداد تجارتي معاملو حق او د پولند له هیواد څخه یی د ترانزیت حق تر لاسه کړ او له مسکو او برلین سره یی د سوداگریزو قراردادونو په هکله خبری پیل کړی. دا ټول د افغانستان د معاصرو دیپلوماتیکو روابطو بنسټ وگرځید چې تر نن ورځی پورې بیساری دي. د یو شمیر نورو قراردادونو د ترسره کولو لکه: د بدخشان د لاجوردو، د هرات د تیلو او د وسپنی ویلی کولو، د وسپنی د کانونو، د ډبرو د سکرو، گوگرو (سلفرو)، سریو، شوکانی، مرمر، سپینی خاوری او نورو جامده معدنی توکو د استخراج او بهر برداری د چارو په خاطر یی پروگرامونه تر کار لاندی ونیول او د پکتیا، اسمار او نورو ځنگلونو د تنظیم او اداری لپاره یی پروگرامونه پیل کړل. امانیه دولت د هیواد دطبیعی منابعو د مدیریت بنسټ په علمی او پوځ ډول کینود، همدارنگه د آسونو د نسلونو د زیاتوالی، د قره قل پسونو د نسل د عمومیت موندلو او د ورینمو د چینجو د روزنی لپاره پلانونه جوړ شول. دمعاصر اقتصاد او د کرنیزو تدابیرو ترڅنگ د کرنیز تروج د خدماتو بنسټ هم همدا وخت کینودل شو. په کابل کی د ملی صنایعو نندارتون جوړ شو، د داخلی تولیداتو د تشویق په خاطر د دولت مامورینو ته له وطنی رخت څخه د جامو استعمال جبری شو. په دې توگه که چیرې مور غواړو چې د افغانستان د اقتصاد ریفورم او نوی کولو پس منظر ځانته روښانه کړو، تر ټولو تاریخی دورو څخه د امانیه دوری بیلگه غوره کولای شو. د دغو ریفورمونو په پایله کی د دولت عایدات له پخوا څخه زیات او دوه برابره شول او په کال کی له ۸۰ میلیونو روپیو څخه ۱۸۰ میلیون روپیو ته ورسیدل دغه عاید له لاندنیو سرچینو څخه و:

- د ځمکو مالیات ۸۰ میلیونه،
- د څارویو مالیات ۲۵ میلیونه،
- گمرکی مالیات ۴۰ میلیونه
- د صکوکو محصول لس میلیونه
- نور عواید ۲۵ میلیونه او ټول ۱۸۰ میلیونه روپی.

د دولت لوی لگښتونه دا وو:

- د حربی وزارت لگښتونه ۴۰ میلیونه
- د معارف وزارت لگښتونه ۱۵ میلیونه
- د بهرنیو چارو وزارت لگښتونه ۷ میلیونه
- د مالیی وزارت لگښتونه ۳ میلیونه
- د تعمیراتو لگښت ۱۰ میلیونه
- د دربار وزارت لگښتونه ۲۰ میلیونه
- د کورنیو چارو وزارت لگښتونه ۱۲ میلیونه.
- د عدلیی وزارت لگښتونه ۲ میلیونه،

نور لگښتونه خریداری او یو څه سپما ۶۷ میلیونه روپی.

په دې وخت کی د افغانی پیسو ارزښت داسی و چی سل کابلی روپی ۶۰ هندی کلداری کیدلی دا ځکه چی د کلداری سپین زرو روپیو دروندوالی دوه نیم مقاله او د کابلی سپینو زرو د روپیو وزن دوه مقاله و خو د کابلیو روپیو غش په سلو کی لس و وروسته بیا په افغانی روپیو کی غش په سلو کی ۲۵ ته پورته شو او بیی یی د بهرنیو نورو پیسو او په تیره بیا د هندی کلداری په وړاندی کال په کال کمښت وموند، نو ځکه د ریفورم په لومړی پړاو کی د کابل په بازارونو کی د لومړنیو اړتیا وړ شیانو بیی په دی توگه وی:

نور بیا